

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2184

гр. София, 26.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **3011** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.3, вр. ал.4 от АПК във вр. с чл.217, ал.2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на К. К.-управител на „БЪЛГАРИЯ -ВЧЕРА, ДНЕС и УТРЕ" Е.[ЕИК], адрес: [населено място],[жк], [улица][жилищен адрес] вх Б, ет, 8, ап.71 с искане за спиране на заповед №РА-18-12 от 10.03.2021г. на Главният Архитект на СО-арх. 3. 3..

Ответникът – Главният Архитект на СО-арх. 3. 3. изразява становище по искането за спиране на предварителното изпълнение,представя административна преписка.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът намира следното:

Искането за спиране на изпълнението е ДОПУСТИМО. Същото е направено от адресат на административния акт, чието спиране се цели, при наличие на упражнено право на оспорване на самия акт в законния срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С оспорения административен акт заповед № РА-18-12 от 10.03.2021г. на Главният Архитект на СО арх. 3. 3. на жалбоподателят „БЪЛГАРИЯ -ВЧЕРА, ДНЕС и УТРЕ" Е. е наредено да премахне „незаконосъобразно поставеният" преместваем обект:„Павилион за цигари, алкохол и безалкохолни напитки", находящ се в поземлен имот [ПИ] с идентификатор по КККР 68134.1001.1000, кв. 387Б, м. „Медицинска академия", по плана на [населено място], район „Т."- СО, разположен на източната страна на тротоара на [улица]пред УМБАЛ„Св.И. Р." и е определен 14 /четирнадесет/дневен срок за доброволно изпълнение на административния акт,считано от датата на съобщаване на настоящата Заповед.Специалната разпоредба

на чл.217, ал.1 от ЗУТ изчерпателно изброява случаите, в които жалбите срещу определена категория индивидуални административни актове по ЗУТ не спират изпълнението им. Процесната заповед е издадена на основание чл. 57а, ал.3 от ЗУТ и попада в нормата на чл.217, ал.1, т.11 от ЗУТ, като в чл.217, ал.2 от ЗУТ е предвидена възможност съдът, при направено изрично искане, да спре изпълнението на този вид административни актове.Налага се изводът, че законната норма на чл.217, ал.2 от ЗУТ съдържа изключение от правилото на чл.166, ал.1 от АПК,според което оспорването спира изпълнението на заповедта, т.е. по силата на специален законов текст е дерогиран суспензивния ефект на жалбата. Когато законът изрично разпорежда предварително изпълнение на даден акт, той презумира наличието на една, повече или всички предпоставки на разпоредбата на чл. 60 от АПК за защита на обществения интерес, приложими в случаите, когато предварителното изпълнение се допуска от административния орган. Ето защо, при преценката на основателността на направеното искане по чл. 217, ал.2 от ЗУТ, съдът по аргумент за противното следва да установи липсата на основание по чл. 60 от АПК, за да отмени допуснатото по закон предварително изпълнение. В тежест на жалбоподателя е в това производство да докаже, че от изпълнението на заповедта ще му бъде причинена значителна или трудно поправима вреда. Следователно, условие за спиране предварителното изпълнение на заповедите по чл.57а, ал.3 от ЗУТ е наличието на такова засягане на друг интерес, който да е равен на посочените в нормата на чл.60 от АПК, какъвто в случая не се сочи.Тежестта да установи възможността от настъпването на значителни или трудно поправими вреди от премахването на обекта е върху поискалия спиране на изпълнението. В тази връзка е и практиката на ВАС (Определение № 15484/22.11.2013г. по адм. д. №14309/2013г., II отд., Определение № 1267/30.01.2014г. по адм. д. № 861/2014г., II отд., Определение № 817/22.01.2014г. по адм. д. № 16404/2013г., II отд., Определение № 995/24.01.2014г., по адм. д. № 699/2014г., II отд. и др.).В това производство жалбоподателят е длъжен да обоснове и докаже основанията за спиране изпълнението на административния акт, а не съдът да ги извлича по реда на тълкуването от доказателствата в административната преписка. Следователно, жалбоподателят в конкретното производство не противопоставя доказателства за наличие на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.Мотивиран от изложеното, съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на процесната заповед като неоснователно и недоказано, следва да бъде оставено без уважение, поради което и на основание чл. 217, ал.2 от ЗУТ във връзка с чл.166, ал.3 от АПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателят „БЪЛГАРИЯ -ВЧЕРА, ДНЕС и УТРЕ" Е. за спиране на допуснатото от разпоредбите на закона предварително изпълнение на заповед №РА-18-12 от 10.03.2021г. на Главният

Архитект на СО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба в 7- седем дневен срок, от съобщението за изготвянето му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: